

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0607
(201) 434-3038
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 196. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 12-го ЖОВТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 12, 1985 No. 196. VOL. XCII.

КОМІТЕТ БАБИН ЯР ПАРК ЖЕРТВУЄ 5,000 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

На світлині Члени Комітету відіа: А. Мосійчук, С. Василюк, І. Стебельський, Д. Зелем, І. Малькут та Ю. Мошинський.

Ньюарк, Н.Дж. (ІАХ). — Комітет Бабин Яр Парк в Денвері, Колорадо, який з'явився як заступник боротьби за право між жертвами цього історичного місця знищення німцями невинних людей утривалити теж українське ім'я, закінчуючи свою діяльність, призначив 5,000 дол. на науково-вдизначення Тисячоліття Хрищення Русь-України — Гарвардський Проєкт.

Члени Бабин Яр Парк Комітету, які боролися за українське право бути згаданими між жертвами Ба-

биного Яру, проти чого виступали деякі діячі жидівського походження, додали свою цеголку для боротьби за історичне право українського народу назвати Тисячоліття Хрищення Русь-України в 988 році хрищенням України, а не Росії, як це роблять російські шовіністи.

Цей даток на Гарвардський Проєкт є не лише поважнішою сумою, але в першу чергу символічно зображає боротьбу української людини за її права серед різних обставин.

Відділ ТУІА в Нью Джерзі відзначить своє 15-ліття

Ірвінгтон, Н.Дж. — Тут відбулися наради членів Управи Відділу Товариства Українських Інженерів Америки, якими проводив його голова інж. Михайло Чайківський, присутнім був теж секретар Головної управи інж. Іван Я. Хамулак.

Рішення відзначити 15-ліття двома програмами: ювілейним бенкетом і забавою, яка відбувається в суботу, 23-го листопада ц.р., в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні, та технічною конференцією 21-го грудня ц.р.

Між іншим рішення теж навізати контакти з Товариством Українських Про-

фесіоналістів, яке зараз очолює д-р Богдан Витвицький, для тісної співпраці в майбутньому.

Відділ ТУІА в Нью Джерзі має тепер біля 90 членів, при чому 200-300 потенційних членів молодшого покоління, яке не знайшло дороги до цього заслуженого українського професійного товариства. І це теж було предметом дискусії членів Управи — шукання способу їх вербування є поважною проблемою, яку однак можна поводити переслідувати, подібно, як це успішно проводить Управа Відділу в Дітроїті.

У СВІТІ

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує, що деякі старшини новозеландської армії виступили з критикою власного уряду, а зокрема прем'єр-міністра Дейвіда Ленга, який веде дивну політику у відношенні до американської ядерної зброї, а зокрема кораблів з ядерним озброєнням на Півдні. Однак він ще ані разу не висловився критично про такі ж кораблі Советського Союзу, які часто появляються у водах Нової Зеландії. Військовики звертають увагу уряду, що така політика може довести до шкідливого розриву відносин Нової Зеландії із З'єднаними Штатами Америки. Звернення до уряду підписали 16 чинних і колишніх штабових старшин піхоти, летунства і морської флотії.

РЕЧНИКИ КИТАЙСЬКОЇ Народної Республіки відкинули нібито „необґрунтовані“ закиди Міжнародної Амністії про те, що уряд порушує права людини і виносить вирок смерті за відкритої критики китайцями партійного керівництва чи відмови від служби в армії. Речник міністерства закордонних справ КНР Ма Южен заявив кореспондентам, що Міжнародна Амністія помиляється коли вона хоче приміювати західноєвропейські легальні норми до шкідливо інакшних норм в Китаю, які визначаються „соціалістичною справедливістю“.

КОРЕСПОНДЕНТИ ІНФОРМУЮТЬ з Торонто, що озброєні бандити пограбували в білий день Брінкс банк, будинок якого знаходиться на дуже рухливій і багатолюдній авеню. Спритні злодії зуміли „сколектувати“ 730.000 доларів і певну суму в іншій валюті, зокрема швейцарських франках, німецьких марках і американських доларах. Поліція розшукує за бандитами, які, знаючи добре своє діло, висмикнулись з-під охорони не вистрілювши ані однієї кулі.

РАДА МІНІСТРІВ СССР прийняла дуже амбітний і тяжкий до здійснення у підсоветських умовах план поліпшення якості і кількості продуктів першої потреби, які включають також харчі. Цей план мав би бути здійснений до 2000 року. Газета „Правда“, орган ЦК КПСС, надрукувала проекцію плану на своїй трьох сторінках і помістила заяву советського лідера Михайла Горбачова, який повністю одобрює план піднесення життєвого рівня советських громадян. Програма передбачає збільшення продуктів на 30 відсотків в черговий п'ятих роках і на 80 відсотків до 2000 року. Згідно з цим планом мусить поправитись також обслуга населення на 130 відсотків, яка включає також напругу автомобілів, пральних машин, холодильників, телевізійних апаратів та інших речей.

ЛИВАНЦІ-ШІТІ: ЗВІЛЬНИЛИ із закладу двох британських громадян, 45-літню Гейзел Мосс і 28-річну Аманду Мек'рат. Терористи перевезли їх вночі до Бейруту і залишили в порожньому помешканні зі запискою у якій говориться: „перекажіть своїм рідним, що ви на волі“.

Двадцять жінок були схоплені на вулиці в Бейруті 26-го вересня цього року.

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУЛОСЯ ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

Філядельфія (Т.). — У неділю, 29-го вересня, відбулося тут у приміщенні УОКЦентру при дуже чисельній участі філядельфійських і доколишніх громадян, віче, що його влаштувала організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні.

Віче це було влаштоване у зв'язку із діями Бюра спеціальних інвестицій (ОСІ) і зокрема у зв'язку зі справою Івана Дем'янюка та намаганням ОСІ видати його Ізраїлеві.

Модератором цього віча був заступник головної передсідки УНСоюзу і відомий публіцист д-р Митрон Куропась.

Д-р М. Куропась сказав, що він спершу не цікавився діями ОСІ, бо не вірив, що в Америці невинні люди можуть бути переслідувані.

Зактивізувався зокрема після прочитання пропагандивних, протиправних книжок, таких як Аллена

(Закінчення на стор. 3)

Повстанці вбили 40 Сальвадорських вояків

Ля Юніон, Ель Сальвадор. — В четвер, 10-го жовтня ц.р., сальвадорські повстанці зробили наїзд на вишківний табір для військовиків біля цього портового міста і вбили 40 людей, а 68 поранили.

Наїзд цей був, найбільш, який досі відбувся в тому році проти урядових військ і це вказує, що комуністичні повстанці все ще мають доволі сил на те, щоб виконати добре уланований збройний наїзд. До їхнього успіху причинилося і те, що помімо острого засоби безпеки на військовій базі не були надто добрі. Повстанці могли легко дістатися на терен бази та заатакувати бараки, де спали вояки, кидаючи з близької віддалі вибуховий матеріял.

В часі наїзду на терені військової бази було п'ять американських військовиків в характері радників, але ніодному з них нічого не сталося.

Більшість вбитих це 17 і

18-літні хлопці, які переходили свій початковий військовий вишків щойно чотири тижні і не мали досвіду у боротьбі з підступним наїздом. В часі боротьби мало згинув також десять повстанців, але ніодного з них не взято в полон.

Наїзд прийшов саме міжцять після того, як повстанці захопили дочку президента Ель Сальвадору Хосе Наполеона Дуарте, Інез, а повстанське радіо подало, що наїзд зроблено у п'ять річницю від заснування повстанського національного фронту освободження. В наїзді взяло участь приблизно 300 повстанців, але ніхто не є певний справжньої їхньої кількості.

Військова база, на яку зроблено цей наїзд, була побудована за допомогою ЗСА та має 12 американських радників, які однак не живуть всі на терені бази. В базі пересічно переходить вишків 1,750 рекрутів, які перебувають там 15 тижнів.

АНГЛІЯ ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЮ М. ГОРБАЧОВА

Блекпул, Англія. — Виступаючи на з'їзді Консервативної партії Англії, міністер оборони Англії Майкл Гейзелтайн повідомив про негативне наставлення англійського керівництва до советської пропозиції провести сепаратні переговори про контролю над зброєю.

М. Гейзелтайн заявив, що уряд Англії не бачить ніяких підстав для проведення подібних переговорів як не бачить і підстав для Англії відмовитись від участі у виробництві ядерної зброї.

Нуклеарна зброя, яку має в своєму розпорядженні Англія, є єдиним можливим стримуючим середником проти величезних запасів советських ядерних зброєнь, — сказав англійський міністер.

Генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов під час своєї візиту до Парижу запропонував провести сепаратні переговори про контролю над нуклеарними зброєннями з Францією і Англією. Фран-

цузький президент Франсуа Миттеран категорично відкинув пропозицію М. Горбачова, а відповідь Англії була спершу дещо стриманою: вона обіцяла перестудіювати цю пропозицію. Тепер Гейзелтайн заявив: „Остання пропозиція Горбачова стосується збільшення французьких і англійських привентивних сил з советським арсеналом ракет СС-20. Але масштаби наших привентивних сил не можна порівняти з величезним советським нуклеарним арсеналом“.

„Саме привентивні сили можуть сприяти тому, що воєнний конфлікт стане неможливим“, — підкреснув Гейзелтайн.

„Тому не дивно, — продовжував міністер, — що советські керівники намагались всіма правдами і неправдами примусити нас відмовитись від них. Але вони не подали ні одного аргументу, який міг би похитнути рішення Англії мати свої власні привентивні сили“.

Міжнародний щоденник „Геррапд Трібюн“ пише про О. Мешко

Джерзі Сіті, Н.Дж. — В широкому почтуну на терені цілої Європи щоденнику „Геррапд Трібюн“ з датою неділі, 22-го вересня, появилася на чверть сторінки платне оголошення, в якому головну увагу звернено на члена української Гельсінкської Групи, що карється на засланні, Окану Мешко.

В оголошенні яке має заголовок „Без комунізму Росія могла б бути найкращою нацією на світі“ звертається увагу, що у вільному світі знають лише про декількох чільних дисидентів та жертв советського режиму „Хто однак знає“ — подано даліше в тексті оголошення — про Окану Мешко? І тут поміщені точні інформації про її за- суд, заслання, про її похилі вік та самітне життя на Сибірі, про її недугу, по- невір'я, майже повну сліпоту. Побіч опису поміще-

на знімка О. Мешко.

Далі читасмо в оголошенні, що таких випадків як вона дуже багато і що появилася на Заході книжка із привітаннями, присудами і адресами 887 політичних в'язнів на терені СССР, а між ними знаходиться 85 жінок. В оголошенні, крім знімки О. Мешко, є поміщені ще знімки 10 жінок-політичних в'язнів, серед них Ірини Ратушинської.

Товариство, а рівночасно Фондация „Воля-Рівноправність-Дружба“, що є автором оголошення і подає свою адресу в Голландії, закликає громадськість зголосуватись із грошовими датами і поміччю у писанні листів до засланців. Також оголошується продаж книжки із листами 887 в'язнів і книжки п.н. „Помічна рука, гнобленим дисидентам в СССР“ в ціні 25 ам. дол.

ЧОТИРИ ТЕРОРИСТИ Є ПІД АРЕШТОМ В СИЦИЛІЇ

Вашінгтон. — Драма із захопленням палестинськими терористами італійського пасажирського люксового корабля „Ахілле Ляро“ у прибережних водах Єгипту на Середземному морі, набрала шлюком іншого обороту коли президент Роналд Реген наказав за всяку ціну перехопити літак з терористами єгипетської цивільної лінії і примусити його приземлитись на території запряненої держави, щоб таким чином дати можливість Америці чи іншій вільній країні поставити перед судом справедливості чотирьох терористів, не тільки за захоплення корабля і виставлення на небезпеку понад 400 осіб пасажирів і обслуги, але також за брутальний морд американського громадянина Леона Клінггоффера, інваліда після двох атак паралічу, тіло якого вони викинули в море.

Очевидно, брутальна поведінка терористів і викликала різку реакцію не тільки в З'єднаних Штатах Америки, але також в інших вільних країнах світу. Американські громадяни і навіть кореспонденти, які супроводжували президента Р. Регена у його поїзді до Ілліной, дорікали Урядові за брех відповідної реакції і відплатили акції проти терористів, які взяли собі за принцип перехоплювати, вбивати і тероризувати американців. Президент призначав рацію тим, які казали, що терористи повинні бути поставлені під суд за доконані злочини, але відмовлявся від всяких драстичних військових акцій, які, мовляв, можуть викликати політичні ускладнення в світі. Тим часом у Пентагоні поспішно обмірковували план акції, яка, як відомо, була переведена блискавично і дуже успішно. Цілою акцією керував сам секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер.

Коли стало відомо, що єгипетський пасажирський

літак з терористами і єгипетською охороною вилетів в напрямі Альжиру, головне командування морської флотії ЗСА дало зарядження літаконосцеві „Саратога“ і супроводжувати його кораблем, які знаходилися на міжнародних водах між Єгиптом й Ізраїлем, слідкувати за летом єгипетського літака типу 737. Коротко після того стало відомо, що єгипетський уряд просив Туніс про дозвіл на приземлення і передавання чотирьох терористів в руки Палестинської Визвольної Організації, згідно з попереднім домовленням. Туніс відмовився. Кажуть, що Єгипет звертає як також до Греції з цією самою справою, але цього не можна було перевірити. Тоді прийшов наказ з Пентагону, щоб американські воєнні літаки типу Ф-14 вилетіли в повітря і згладного літаконосця, окружили єгипетський цивільний літак і примусили його перелетіти Середземне море на італійську територію. За дозволом прем'єр-міністра Італії Беніто Краксі американські джети примусили літала єгипетського літака приземлитись на військовому летовищі Сігонелла у Сицилії.

Уряд ЗСА офіційно подякував Італії за співпрацю і тим країнам, які не дали дозволу на приземлення літака на їхніх територіях. Терористів покищо взяли під контролю італійської поліційної чинники, але ЗСА вимагатимуть видачі терористів на суд в Америці. Є однак одна дуже поважна перешкода в цій справі, а саме, італійська конституція не дозволяє видачі злочинців пій державі у якій існує кара смерті. Про перебіг цілої події повідомимо у четвер ввечері, 10-го жовтня речник Білого Дому Леррі Спікс і це повідомлення було дуже позитивним сприйняти американським народом. До Білого Дому почали напливати телеграми з признаннями і похвалами для президента Р. Регена.

В АМЕРИЦІ

СПЕЦІАЛЬНА КОМІСІЯ стейту Нью Йорк дала пропозицію зменшити на 30 відсотків спеціальні програми у лікарнях для вишколу молодих лікарів, які також організувати число лікарів, які закінчили медичні школи поза границями ЗСА. Ця пропозиція має на цілі зредукувати загальне число лікарів у стейті Нью Йорк, яке є пропорційно завелике і не дає запоруки доброго вишколу фахівців в цій ділянці.

ДЕРЖАВНА СКАРБНИЦЯ ЗСА позичила Урядові 5 мільйонів доларів, щоб покрити чеки, які Уряд вже виписав понад свій бюджет. Гроші здобуто ліцитацією державних бондів.

УРЯД ЗДОРОВ'Я в Пуерто Ріко запропонував тепер, щоб замкнуті зовсім долину, яка закопала під намулом гураганного дощу мешканців тому, що годі буде відкопати всіх трупів і їх розклад може спричинити великі проблеми для загального здорового стану в Пуерто Ріко.

З ДНЕМ 9-ГО ЖОВТНЯ ц.р. закінчено на Лонг Айленді праці для привернення електричного світла у всіх домах, що були понад тиждень його позбавлені після гурагану „Глорія“. Електрична компанія Лілко, що постачає електричний стум на Лонг Айленд, стоїть тепер під гострою критикою за те, що праці для привернення електричного струму проходили так повільно і що задумують коштами за напругу обжити всіх консументів.

У ВІВТОРОК, 8-ГО ЖОВТНЯ ц.р. дійшло в Нью Йорку до бійки поміж членами охоронної служби негритянського провідника Луїса Фарракані і робітниками в Медісон Сквер Гарден, після закінчення промови, що була дуже емоційна та повна критики мейора міста Едварда Кача і губернатора Маріо Квемо.

ПІСЛЯ СЕМИ ДНІВ розгляду, суд в Сан Дієго узнав мейора міста Роджера Геджкока винним в хабарництві, в наслідок якого він зужив понад 360,000 фондів на свою виборчу кампанію та свідчив неправдиво про ці гроші. На підставі закону в Сан Дієго політикам можна вжити тільки по 250 дол. від жертвodawця на політичну кампанію. Присуд широко популярного і любленого мейора міста визначений на 6-го листопада ц.р.

СПРАВА НАВЧАННЯ в школі дітей, які хворіють на невиліковальну недугу АІДС далі є темою дискусій та поділених думок. В Нью Йорку Шкільна рада дозволила на участь у шкільних зайняттях дівчинці, яка має недугу АІДС.

АГЕНЦІЯ ОХОРОНИ докліла пропонує тепер увести програму для зменшення небезпеки затроєння населення радоном, газом що має радіоактивні лучі і викликає рака легенів. Цей газ загрожує в першу чергу мешканцям стейту Пенсильванія, північного Нью Джерзі та сьгає аж до стейту Нью Йорк. Він поділяється в домах, що побудовані на початку урану.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ЗАГОМОНІЛА В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ

Нью Йорк. — Бальорі, лагідні, сумні, але й могутні звуки української пісні пролунали грімко в будівлі Організації Об'єднаних Націй — вперше в 40-літній історії цієї міжнародної установи — в середу, 9-го жовтня, з уст 33-ох українців з далекі Австралії, членів хору „Чайка“ з Мельбурну, а на мармуровій підлозі застали чобітки українських танцюристів з гостюючого ансамблю „Веселка“.

Виступили ці українські ансамблі в ОН на запрошення австралійської місії до ОН, австралійського консуляту і Культурного товариства ОН, в імені яких привітала гостей Дульсі де Монтанья, представивши їх понад 300 особам — членам місії, працівникам ОН, як теж малій групі українців з Нью Йорку.

Розказали правду про Україну хорістами шістьох пісень з їхнього репертуару в цій установі, де так рідко можна почути правду про Україну, не зважаючи на заступство її представників „уряду“ в Києві. Як і можна було сподіватись ці „представники“ зігнували виступи „Чайки“ і „Веселки“, хоч декілька „рускомоовних“ осіб були серед публіки, але під час оплесків не витягнули вони рук з кишені.

Розказав хор „Чайка“ і про „братів-опришків“ і про козацьку славу і про пасторальну Україну в пісні „Човен хитається“, а закінчили свою одногоднину програму салютом своїм

(Закінчення на стор. 3)

Дульсі де Монтанья вітає українські ансамблі з Австралії в ОН.

Жан Газарія дякує за подарок, який він щойно прийняв від конференсьє Зіни Ботте.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Завдання Конвенції УАКРад

Визначена на 18-20-го жовтня у Філадельфії Конвенція Української Американської Координаційної Ради матиме, поруч із різними іншими справами, так мовити технічного характеру, два головні завдання: схвалити статут і вибрати нову Управу. Проект статуту виготовлювано довго і дбайливо. Проте він не досконалий і напевно викличе широку дискусію. Є в ньому речі необхідні і безперечні, а є й сумнівні. Наприклад: Напевно ніяких сумнівів не викличе точка 9: „УАКРада є установою понадпартійною, понадконфесійною, понадгруповою, а своєю діяльністю базує на демократичних засадах". Це основна суть УАКРади, суть її характеру. Так само недискусійними є запропоновані точки 3 і 11: „Статут УАКРади гарантує Українській Католицькій Церкві та Українській Православній Церкві право висилати на Конвенцію по 15 делегатів та іншим релігійним об'єднанням крайового засягу по чотири делегати. Конвенція не має права ухвалювати жадних рішень в церковно-релігійних справах без попереднього узгодження з представниками Церков та релігійних об'єднань". „Член Екзекутиви не може бути членом Крайової Ради ... Чи не варто би додати, що духовники мають однакове із світськими громадянами право участі в керівних органах?"

Можна згорі передбачити, що на Конвенції виринуть сумніви: чому у тому проекті статуту не поставлено точку над „і", що ніяка ідеологічно-партійна група не може привласнити собі більшість в Екзекутиві чи Крайовій Раді приймати рішення, які перешкоджають б статутам суверенних добровільних членських установ і організацій. Адже вся криза в українській громаді в Америці й інших країнах українського поселення постанала тільки тому, що одна політична партія, чи, скажім, одно ідеологічно-політичне середовище дістало амбіцію захопити інші установи й організації, в даному випадку центрально-центральну УККА і в тому своєму змаганні довело до розколу на XIII Конгресі. Чи не треба би у статуті УАКРади чітко так сформулювати одну точку, щоб виключити таку можливість в майбутньому? Коли з ініціативи полк. Євгена Коновальця постанала у 1929 році в ЗСА Організація Державного Відродження України (ОДВУ), то був час, коли вона могла опанувати УНСОЮЗ і інші центральні установи й організації, включно з УККА, що постав у 1940 році. Вона того не захотіла і її перший голова Григорій Герман, заступник гол. предсідника УНСОЮЗу, зголосив навіть готовість виступити з ОДВУ, щоб ніхто не підозрівав, що та організація, побудована на ідеологічних засадах ОУН, прагне підчинити собі УНСОЮЗ.

Деякі справи отримують правильне наświetлення зойчно з перспективи часу. З перспективи останніх кількох років можна ствердити, що основники Комітету за Правопорядок, з якого зродилася УАКРада, зробили помилку, що вони так довго ждали з формальним оформленням себе в окрему організацію. Змарновано багато часу, задовго тяглася пуста. Так, це була помилка, але загальною справою виключно тому, що з різних сторін ішов натиск, щоб відкладати скликання Конвенції УАКРади і шукати ще порозуміння з теперішнім провідом УККА. Цей натиск ішов від ієрархії Церков, від президента СКВУ, від одного патріотичного Владики-громадянина. Всі вони є людьми доброї волі і всі вони прагнуть згоди. І всі члени демократичної опозиції супроти „переможців" на XIII Конгресі прагнуть згоди — і тому чекали, зволікали. Провід УАКРади послухав заклику президента СКВУ і відкликав заповіджений вже термін своєї Конвенції, діючий президент УККА відкинув той заклики і перевів свій XIV Конгрес Українців Америки, який насправді був однопартійним з'їздом, що вибрав однопартійний провід УККА.

Демократична опозиція прагнула і далі прагнула згоди і вважала та далі вважала, що для громади було б краще, якби існувала тільки одна репрезентативна центральна централь. І тому Конвенція УАКРади не замикає дверей до такої мудрої консолідації, щоб усі конструктивні організовані клітини українського поселення в ЗСА об'єдналися тільки в одній центральній централь, але, щоб вона сама була поза-і-понадпартійною, без амбіцій одного партійного середовища „панувати" й накидати свою волю всім інакшомудрим. Новообраний провід УАКРади напевне матиме це на увазі. Це й саме це друге найважливіше завдання Конвенції: вибрати новий провід нової централі.

Всі речі роблять люди. Треба, щоб УАКРадю очолила людина, якої не будуть підозрювати, що вона є речником якогось одного партійно-ідеологічного середовища і щоб вона здобула собі пошану й авторитет у громаді, яка прагне єдності. В усіх наших політичних партіях є патріоти — немає іншої мірки на патріотизм, як конкретні діла кожного з нас. Конвенція УАКРади не є „припечатанням розколу", а радше новою спробою досягнути ту єдність, якої імперативно вимагає нинішня трагічна ситуація України.

Об'єднані Наші проголо-сили для цілого світу 1985 рік — Міжнародним Роком Молоді, подібно, як 1979 рік був проголошений Роком Дитини.

Майже всі держави світу та різні національно-супільні організації підтримали цю гарну ідею. Наш Світовий Конгрес Вільних Українців і наші Церкви також підтримали цю ідею, базуючись на цьому, що українська молодь (від 15 до 24-го року життя) у вільному світі має такі самі проблеми і такі самі обов'язки, що їх має молодь інших народів.

Такі проголошення мають на меті звернути увагу світу, тобто всіх держав, а далі всіх суспільно-громадських організацій в тих державах, а вкінці і всіх батьків та самої молоді на велику відповідальність за виховання та долю молодого покоління.

У зв'язку з цим виривають різні проблеми, які варто і треба обговорювати, а то й вирішувати, щоб забезпечити позитивне життя держави, народу, родини...

Одною з таких проблем нашої молоді, крім виховання, є і її щоденна праця в хаті, в школах, в своїх і чужих організаціях і в різних місцях своєї праці.

Це дуже важлива проблема. Про неї вже багато написано, багато над нею дискусювало, але вона така важлива, що про неї треба постійно говорити, бо від

Не зважаючи на деякі песимістичні погляди, що економічний розвиток ЗСА сповільнюється, статистичні показники підтверджують дальший ріст у господарстві країни. Безробіття в порівнянні до кількох минулих років — найнижче. Затруднення в праці досягли рекордів. Запевнення в праці і особисті прибутки працюючих заохочують їх до більших витрат, головне на початку осіннього сезону і шкільного року. Далше доброю новиною є те, що інвентурні резерви не магазинуються у всіх промислових розгалуженнях. Збільшено деякі ролі продукції, сподіваючись збільшення експорту, завдяки зменшенню цінності долара. Для узгодження фінансових справ промислових країн, міністри фінансів: Британії, ЗСА, Франції, Японії і Німеччини відбули наради 22-го жовтня 1985 року в Нью Йорку. Метою конференції було узгодити переорієнтацію долар за кордоном, у відношенні до недоданих закордонних грошей, що причинилися до великого торговельного дефіциту ЗСА. В результаті цих нарад девальвовано долар на п'ять відсотків, та евалюовано гроші чотирьох промислових країн, учасників наради. Ньюйоркська біржа прийняла цю новину прихильно.

Ситуація цікава тим, що відноситься до багатьох країн активних у міжнародній торгівлі, і тим що затримає безпосередньо економічний статус ЗСА. Кілька років тому продуктивність у промисловості ЗСА спадала через високу інфляцію

Андрій Качор

МОВА СЕРЦЯ І МОВА ПРАЦІ

позитивної розв'язки цієї проблеми, у великій мірі, залежить наше „бути, або не бути" у вільному світі.

Олександр Потєбня (1835-91), видатний український філософ, етнограф, лінгвіст, один із основоположників українського мовознавства писав, що „різні мови — це різні інструменти" і то не тільки щодо вимови, але щодо думання та відчуження. Він твердив, що віртуозно можна опанувати лиш один інструмент, тобто в нашому випадку тільки одну мову — і нею повинна бути рідна мова.

Шукаючи за аналогією в мовному питанні для нас, у вільному світі, натрапив я на дальматських хорватів, які живуть між італійцями і користуються в житті двома мовами, подібно як і ми в ЗСА, Канаді, Австралії, Бразилії, Аргентині, в Західній Європі та інших країнах нашого поселення в діаспорі. Вдома хорватські послугуються хорватською, а при праці італійською мовою, з тим, однак, що хорватську мову називають „мовою серця", а італійську — „мовою праці". Багато ще українських

родин у діаспорі говорять вдома виключно українською мовою. Панує ще українська мова в деяких наших товариствах і організаціях, але тут, в останні часи, завважується мимовільний перехід молодого покоління на „мову праці", яка починає заступати „мову серця", а справжню „мову серця" повільно замирає. Зокрема це дуже вражає, коли цієї „мови серця" не чути між молодими, висококваліфікованими, професіоналістами і бізнесменами та між українськими студентами в університетах, навіть під час „українського тижня", національних демонстрацій і різних українських свят. А якщо чути, то відразу завважується, що наша прекрасна і багата мова в їхньому орудуванні дуже бідна, з малим обмеженим словником, без ніяких поетичних порівнянь, без фантазії, без тонких висловів почування, не згадуючи вже про вживання наукових термінів чи т. зв. „довгих слів".

Слухаючи такої мови, вам і прикро і соромно за нас усіх, не тільки за нашу молоді, що ми так скоро забуваємо те, що нам батьки передали і що є нашою найкращою легітимією перед зовнішнім

Михайло Ільків

ДИСКУСІЙНІ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ

долара. Також відсотки на кредити були досить високі. Сьогодні промисловість зростає завдяки інвестиціям в розвиток і поліпшення підприємств новими технічними засобами. Інфляція знизилася до чотирьох відсотків. Банкові інституції розпоряджаються готівкою для тих, які потребують кредит. Стигмідні кредитові умовини стимулюють мешканців промисловості, зростає економіка, зростає життєвий рівень. Друга зростаюча дилема — це автомобільна промисловість і продукцію її передбачається на біля вісім мільйонів авт у цьому році.

Але згадані економічні умовини і взагалі господарське оживлення ЗСА може змінитися. До зміни в економіці може причинитися великий державний дефіцит, що рівняється понад 200 мільйонів доларів і постійно зростає, а не спадає. Подібна ситуація з пасивним торговельним балансом, що зростає до понад 100 мільйонів доларів, і далі зростає. Отже дефіцити становлять велике обтяження для індустрії, не тому, що Уряд побирає гроші на їх покриття, але тому що вони витворюють неприхильні умовини для промислового розвитку країни. З того можна зробити висновок що

існують взаємовідносини поміж дефіцитами, коли один збільшується коштом другого. Імпорт закордонних товарів до ЗСА значно збільшився, тоді коли експорт зменшився. Така ситуація мала вплив на сповільнення продукції в деяких родах промисловості. Та індустрія для якої закордонний ринок зменшився, мусила зменшити продукцію, наприклад: текстильну, електроніку, галантерію. Так само та промисловість, що не витримувала конкуренції закордонних виробів, що напливали до ЗСА, також зменшила продукцію. В обох випадках менше продукції, менше робітників, менше податків, ліквідація підприємств, і зменшення потреби грошей. Головною причиною такої економічної господарки вважають державний і торговельний дефіцит ЗСА. При чому дефіцит Уряду збільшував відсотковий показник на кредит. Високі відсотки були привабливі для закордонного капіталу, що шукали більших прибутків. В той час вартість долара постійно зростала у відношенні до закордонних грошей. Евалюація долара мала велике значення у міжнародній торгівлі. Товари, що були випroduковані в ЗСА для експорту, ставали широким дорожжям за кордоном. Це спонукувало закордонного покупця шукати догідливіших умовин за купу товарів

світом.

Гадано, що сьогодні ніхто не буде заперечувати, що культуру кожного народу до глибини можна збагнути тільки тоді, коли знаємо його мову. Самозрозуміло, що великої двотисячної української культури не можна вивчити без знання цієї „мови серця", що творила цю культуру. Кожний з нас, що володіє добре своєю мовою, відчуває, що своєю українською мовою краще, легше, свободніше, ясніше та глибше можна висловити свої думки, свої міркування і почування, як „мовою праці".

Якщо наша молоді не говорить українською мовою, то це „головний і тяжкий гріх" наших батьків, які не виконали супроти дітей своїх батьківських обов'язків. І ми, батьки, бачимо тепер на власних дітях, яка це різниця, коли для дитини українська мова є ще „мовою серця" і як це виглядає, коли батьки не дали своїй дитині „мови свого серця", а вчили її тільки „мови праці", якої самі ще добре не знали, не розуміли, не відчували, бо вони її настільки знали, щоб порозумілися при своїм варстаті праці. Діти виховані такими батьками — це, з українського боку, „мовні каліки", бо хоч

(Закінчення на стор. 3)

в інших країнах, або значно зменшувати закупки товарів у ЗСА. Кажучи коротко, це значно зменшувало експорт ЗСА. В той сам час товари закордонного виробництва продавалися дешевше в ЗСА, тому що ці товари були калькульовані в грошах, вартість яких була нижча у відношенні до закордонних грошей. Такі умовини створили дві групи робітників, ті, які мали за певну працю, і приходили з іншого долара, і стабільних цін на товари, і тих яких експорт знижувався, і невпевненість в праці зменшувалася, та група вимагала обмежень імпорту закордонних товарів, і відкриття ринків збуту для продукції ЗСА, що були обмежені.

Справи міжнародної торгівлі і торговельного дефіциту та інші пов'язані з тим проблеми прибули такої серйозності, що президент ЗСА Рональд Реген в його промові, 23-го вересня 1985 року проголосив напрямки для міжнародної торгівлі, вимагаючи: перестати вживання несправедливої торговельної практики відкриття закордонних ринків для продукції ЗСА, висловився проти протекціонізму в торгівлі, прихилився до створення низькодефіцитової грошової допомоги потрібному підприємству і наголосив щоб всі складні тарифні справи і міжнародної торгівлі розв'язувати засобом спільної дискусії. Тому треба сподіватися, що так, як у минулому, так і сьогодні всі економічні проблеми будуть полагатися засобом дискусії у користь всіх партнерів.

Важко сказати, що сьогодні ніхто не буде заперечувати, що культуру кожного народу до глибини можна збагнути тільки тоді, коли знаємо його мову. Самозрозуміло, що великої двотисячної української культури не можна вивчити без знання цієї „мови серця", що творила цю культуру. Кожний з нас, що володіє добре своєю мовою, відчуває, що своєю українською мовою краще, легше, свободніше, ясніше та глибше можна висловити свої думки, свої міркування і почування, як „мовою праці".

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вино, що не приносить радості

Напевно наші читачі застали минулого місяця в американській пресі новину про скандальне відкриття домішки до австрійського вина, шкідливої для здоров'я, що має назву „Dielhyleuglykol" (п'южастеся, завичайно, до авт. щоб не замерзав мотор). Для мешканців ЗСА ця вістка була дрібною новиною, яку ми прийняли байдуже, як десятки інших із широким світом.

Але коли прийде до серця австрійських виноградарів — у Бургенланд, сумна історія недавнього відкриття — це майже національна трагедія. Це тема безперервних розмов, дискусій у телевізії, це тема, що заповняє цілі сторінки у пресі, що годинами перебивається доловим мотивом у австрійських політичних колах.

Для 56,000 селян, які живуть із виробництва винограду це — неважлива фінансова руїна. І перебуваючи саме у цій частині Австрії відкриття приходить найбільше вина — мимовільно мусить цю трагедію відчувати на кожному кроці і це на 100 відсотків більше, як в кожному іншому місці. Хоча це раз у раз тиждів поспіль пробувають 1,000 родів вина в столиці Бургенланду і ціле містечко прикрашене кольоровими стяжками та привітаннями для гостей — усюди зустрічається також написи „наше вино є зовсім чисте, можемо його безбачливо пити" і не дуже радісні обличчя прохочих.

(Закінчення на стор. 3)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОБРИ РЕПОРТАЖІ

У „Свободі" за другу половину вересня ц.р. були надруковані два знамениті дописи-репортажі, які, на мою думку, заслуговують на окреме визнання й признання так їхнім авторам, як і редакції „Свободи". Перше, — це рецензія-есеї ред. Людмили Воланської „... За Вкраїну його замучили колись..." (Поет Василь Стус не живе), в якому авторка із такою повною широтою українського серця і пламенною любов'ю до творчості замученого московсько-більшовицьким режимом українського поета-патріота Василя Стуса передала короткий нарис його поетичної творчості, що ледве чи хто інший дотепер це так подав, як це зробила ред. Л. Воланська.

А друге, — це репортажі ред. Осипа Зінкевича, голови УІС „Смоленської", — „На Універсалі '85 в японському місті Кобе" та „Про

Журба за непевне майбутнє майбутнє помітна усюди. Вона тим більше поважна, коли ця непевність падає так у віденському парламенті, як і серед великих торгівців вина і серед цих селян, для яких виноградарство — це єдина підстава життя. Як досі, ніхто не вміє нам відповісти на цілий ряд питань зв'язаних із цією національною компромісацією. Ніхто не знає наскільки фальшиво австрійське вино, щоб продавати за нижчу, як треба ціну, ніхто не знає, як кількість випитого вина і домішок отрути (яка, до речі, мала піднести смак вина і не могла її відкрити навіть найкращій знавці вин) викличе хвороби нирок, ніхто не знає, яка кара чекає майже 300 великих продуктів вина, у яких нашішли у пляшках продаваного вина „глюкоз", ніхто не знає, коли політичні партії Австрії погодяться на один, новий закон для контролю чистоти вина і вкінці до цього ніхто не знає, в якій спосіб знищити ті тисячі пляшок вина, які тепер усунуто із крамниць, боже вилляти їх усі до каналів — рівнозначне із повною екологічною катастрофою для цілої країни.

Отже — наразі всі у Відні та околиці живуть у повній непевності і безжурній напасті, завичайно, характеристичний після випиття кількох чарок вина — сьогодні майже зник.

О—КА

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОБРИ РЕПОРТАЖІ

українських спомеснів в японській пресі" УІС „Смоленської", та його голова й головний редактор О. Зінкевич виконують дуже важливу виконують й журналістичну роботу та загально українську патріотичну діяльність на міжнародному терені, які жадна інша установа чи організація не роблять на тих відтинках, хоч багато уважає себе на словах до того „покликання". Діяльність й репортажі чи статті ред. О. Зінкевича є дуже цікаві й позитивні, понадпартійні, а в дусі загальноукраїнської державницької думки й заслуговують на окреме визнання й признання. Бажаюсь би читати на сторінках української преси, а зокрема „Свободи", більше й більше статей ред. О. Зінкевича.

мгр Олександр Луцький
Філадельфія, Па.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в подальшому поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Любов Колєнська

ІНШИЙ СВІТ

III

Мандруючи вулицями, заходячи в крамниці чи підземки, автобуси і трамваї ви зустрічалися із автохтонами цієї країни. І мусите сказати, що вони під смак нашому братові не надто... Вправді, коли ви виходите з помешкання на вулицю вони вітають вас своїм стороніємським, традиційним „Гріс Гот!" — і тоді на їхньому обличчі з'являється бліда усмішка, але переважно вони стримані холодно і з своїми сусідами під час подорожування чи в ресторанах, звичайно, говорять притисненими голосами. Обслуга в крамницях не надто чужна і, за деякими винятками, бож ви зустрічали й прихильних автохтонів цієї країни, вони дивляться на туристів, наче на інтрузів, хоч, кажуть, хто як не туристи ввозять до їхньої країни шедрою рукою закордонну валюту, збагачують німецький капітал. Хай вони трохи і голосніше гомонять та відрадініші, коли вони біля вас пристануть. Але так признається і самі — чи інколи вам не було тужно навіть за отією, хай і штучно приклеєною усмішкою на обличчях зустрічних вам американців, що спочатку, коли ви лиш причалили до Америки, так вас дратувало... Та за загальною баварці вам не „перешкоджали", не лиш тому, що, на свій спосіб, і поміж ними траплялися приязні люди, але й притяглювали свою кількість туристів та й зустрічалися ви із своїми людьми, українцями, і в додвоє Мюнхен, ніби наново об'єдналися у стародавні багаті шати, — своєю романтикою брав вас усією у полон...

Та коли дош примушував вас зашляхитися ухаті і ви опинялися перед телевізійним екраном, шукаючи на ньому того, що „вдома", що в Америці, того ви не знаходили. Телевізійні передачі тут такі іншакі... інший є світ потойбіч океану. Коли на екрані висвітлювано якусь

подію, а на її місці появлялися репортери, їх було обмаль і всі їхня апаратура, принаймні на вигляд, не „вмилася" до американської. Подання новинок було мляве, від них вас збирало на сон... Винавуват тут спосіб кепської і безбарвної передачі: замість, як от у Америці кількох репортерів, перед вами на екрані появляється якийсь дядько чи жінка, але завжди одинцем. Вони викликають у вас враження автоматів чи роботів, коли без ніякої зміни на їхніх серйозних обличчях (набачто настав кінець світу!) і не підводячи очей від тексту, вони його відчитують. Ви очікуєте, що ось-ось оте монотонне читання перерве фотографований перебіг якоїсь світової чи місцевої події. І він появляється, але нешкваний і скулий у фактах. Усе це на вас робить враження, що це передача новинок ще на початках телевізійних програм в Америці. Єдиною подією, що її за час вашого перебування, висвітлювали довшо — це була трагічна річниця скинення атомової бомби на Гірошіму. А як вам подобалися короткотраговні чи звичайні фільми — кримінальні чи з побутового життя, які, здавалось вам, застрягли на порозі ХХ сторіччя — в них ні розмаху ні отії софістикованості, що в американських. Але признайтесь, що, ви однак, навіть були вдоволені, що не було сцен отих, що в американських фільмах, де не бракує драстичних описів злочини де — пересити змисловими любовними сценами. Німецькі фільми проникливіші і сентиментальніші — прокидали у вас тугу за ліричною, сповненою спокою, романтикою, за елементом героїзму у давніх європейських фільмах.

Напевно, однак, ви не можете не згадати одного документального телевізійного фільму — сюжетно і технічно дуже вдалого, виведено на тлі вагнерівських фанфар... У центрі цього фільму — від самих початків заснування аж до моменту його розподілу на східній і західній — Берлін, столиця німецької потуги, яка, роз'єднана сьогодні навіп, втрачає свою силу. Підкреслюючи віковичну могутність німецької держави, героїзм її військ, спаніяність німецького народу, коментатор указував на постаті людей, що появилися на екрані — старих і молодих — які зі смутком і тугою дивилися на берлінський мур, що, як підкреслював коментатор, — розділює їх від їхніх земляків, загорожує дорогою до їхніх родин, перешкоджає у розвитку одного всесвітнього німецького народу. Він твердо і рішучо заявив, що прийде час, — і він

вже недалеко, — що советський зайда забереється із східного Берліну і німці об'єднаються в одну, вже ніколи нероздільну націю, знову зростуть у потугу. І цей німецький патріотизм, можна було завважити скрізь не лиш у цьому фільмі, але й в газетах і в розмовах з людьми, які з усією певністю твердили, що він зростає з дня на день, з хвилини на хвилину. І в співзвучності з цим фільмом вам напевно пригадується одне соняшне пополудне в Мюнхені над Ізаром: тоді рікою пропливали сніжніобільні лебідь, який, либонь, пригладуючись своїй вроді, не завважив; що від нього віддальшався його побратим. Отямившись, що відокремився від свого гурту, він, із проймаючим тужливим криком, підіймаючи свої пішні крила вгору і швидко, скочившись по воді, приєднався до своїх. Там він гордо і грайливо підвів свою голову і знову закричав, але цим разом уже тріюмфально і радісно.

Літак випростовує свої крила і поволі піднімається вгору: і ви бачите як у сліпучому сонці циноброю горять дахи мюнхенських будівель, як хвилюючою смугою радісного шкарлату просяють вас квіти, просять вас милій Мюнхен. А ваше обличчя втискається, майже входить у віконце літака, щоб якнайдовше бачити оце місто, що великодушним жестом перекреслило ваші роки, що подарувало вам оту легкість, безжурність, ще й хвацьку чарівну юність.

Вам здається, що літак стоїть на місці і лиш оттак гоїдається собі у хмарах, а тим часом воно не так, — він жене і перетинає колосальні простори, бере їх, пролітає понад морем і, начебто рішучим лянцем хірурга, відмежовує вас від Європи, від... особливого чару. До вас підходить стовардеса і подає вам на підносі сніданок, за кілька годин полатувать вам обід, а там люди гомонять — і одні вмошнуються на сон, а деякі дивляться на фільм „Плейс ін де гарст". А ви тут і не... зовсім тут. Вам ще далі вижвається велетенський горючий диск заходячого сонця у Мюнхені і дивчина, що у солом'яному брилїку і блідоружній та довгій по саму землю сукні, оздобленій рясними фальбанками. Видно, що оце після весілля вона

(Закінчення на стор. 3)

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР-65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

ПІСЛЯ НЕСПОДІВАНОГО налету ізраїльських військових літаків на Тунісі збомблена там головна квартира Палестинської Визвольної Організації, жидівська громада в Тунісі засудила у принципі насильство і порушення кордонів інших країн і надрукувала декларацію солідарності із становищем тамашнього президента Габіба Бурґіби. Речники жидівської колонії побоюються, що ізраїльський налет може викликати відплатні акції проти жидів в Тунісі тим, більше, що вже траплялися поодинокі випадки побиття жидів.

ЮНЕСКО, ОРГАНІЗАЦІЯ Об'єднаних Націй для справ освіти, науки і культури, відбуває свою конференцію в цьому році в столиці Болгарії Софії. Формальне відкриття конференції відбулося у вівторок, 8-го жовтня ц.р., яке включало також заклик до З'єднаних Штатів Америки відновити своє членство в цій організації. Конференція, яка триватиме шість тижнів, має визначити нові шляхи ЮНЕСКО в майбутньому. Советський Союз намагався безуспішно не допустити до участі в конференції делегації з Ізраїля, Гренландії, Західної Німеччини і Чиле. ЗСА, як відомо, покинули ЮНЕСКО минулого року, нарікаючи на розтрата грошей і однобічну політику теперішнього керівника, яке від років фаворизує СРСР і країни комуністичного блоку.

Д-р Олександр Шварц СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ

Крім того проводяться найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів, грубої кишки, нехірургічне лікування геморойдів.

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003

(Між 2-ю і 3-ю Авеню)

Години прийняття понеділок, середа і п'ятниця від 10-5 по пол. та в інші часи телефоном за домовленістю.

Тел.: (212) 460-5622

Говоримо по-українськи.

КОНФЕРЕНЦІЯ КОМІСІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ І ПУБЛІКАЦІЙ

відбудеться в суботу, 19-го жовтня 1985 року в головній залі Наукового Товариства ім. Шевченка

63 Четверта Авеню, Нью-Йорк, Н. Й.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття — ВАСИЛЬ ЛЕВ і МИКОЛА ЦЕНКО
2. Відкриття протоколу з минулої конференції — МИКОЛА ТУРЕЦЬКИЙ
3. Звіт КРДП і РРПК
4. Звіти регіональних комітетів
5. Доповідь: Наслідки регіональних дослідів в Америці
6. Дискусія над звітами і доповіддю
7. Різне і закриття

Початок в год. 10-й ранку з полудневою перервою між 12-1 годинами.

Вхід вільний. Дуже запрошуємо до участі всіх, кому дорога справа регіоналістики.

Управа КРДП

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ З КАНЦЕЛЯРІЇ УАКРАди

Канцелярія УАКРАди просить делегатів на Конвенцію, не висилати більше листів зі зголошенням на адресу канцелярії, але привезти реєстраційні форми 18-20 жовтня прямо до Філадельфії, Па.

ПРИЧИНА: маємо проблеми з нашою поштовою скринькою. Просимо рівнож всіх, кому пошта звернула листи з печаткою "Box closed — no order", переслати їх до канцелярії.

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL

P.O. Box 1709, New York, N.Y. 10009, або привезти їх на Конвенцію.

КРАЙОВА КОНВЕНЦІЯ Української Американської Координаційної Ради

18-20-го жовтня 1985 року у Філадельфії, Па.

в готелі Адамс Марк

ADAM'S MARK HOTEL

Philadelphia, Pa. 19131

City Avenue and Monument Road. Tel.: (215) 581-5000

ПРОГРАМА

П'ятниця, 18-го
Год. 6:00 — 10:00 веч. — Реєстрація учасників. (Листовна реєстрація відбувається протягом двох тижнів перед конвенцією).

Субота, 19-го
Год. 8:00-10:00 р. — Продовження реєстрації. 1. Відкриття Конвенції — Голова УАКР. 2. Вибір Президії Конвенції. 3. Схвалення порядку наради і правил конвенції. 4. Затвердження існуючих і добір нових членів до слідуючих комісій: Верифікаційно-мандатної, Номінаційної, Статутної, Резолюційної і Бюджетової. 5. Читання протоколу із Установчих зборів і його прийняття. Год. 12:00 дня — Полуденок, промова Івана Олексика. Год. 2:00 по пол. 7. Програмова доповідь Андрія Шевченка. 8. Звіт Верифікаційно-мандатної комісії. 9. Запити і дискусія над звітами. 10. Звіт Контрольної комісії і ухвалення абсолютної уступочної Екзективи. 11. Схвалення статуту. 12. Народи комісії. Год. 6:00 веч. — Коктейль. Год. 7:00 веч. — Бенкет з мистецькою програмою. Год. 10:00 веч. — 14. Продовження наради комісії.

Неділя, 20-го
год. 8:30 ранку — Богослужби в церкві. Год. 10:00 ранку — 15. Звіт Номінаційної комісії і вибір Керівних органів УАКРАди. 16. Звіт Резолюційної комісії і схвалення резолюцій. 17. Вільні внески. 18. Закриття конвенції.

За Екзективу УАКРАди:

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ
секретар

Д-р ІВАН ФЛІС
голова

Інший...

(Закінчення зі стор. 2)

прийшла сюди, щоб погуляти із своїм молодим на галівах Німфенбурзького замку — в руках її китичка квітів, а в очах, що зоріють поза окошко вій, захоханість — фіялковим шастам...

Літак обережно приземлюється на лівому Кеннеді в Нью-Йорку. Підводиться, бере свій підручний багаж і виходить. Вам назустріч із гучномовця несеться голос: „Прошу ставати в два ряди: чужинці — ліворуч, американські громадяни по правому боці!” „Вітайте з приїздом додому!” (Welcome home!) Від цих слів — вам зворушило і радісно, бо до вас приходить глибоке зрозуміння, що ви не безбаченко без своєї країни, а навпаки — ви „вдома”, в „своєму домі”. Відчуваєте, що перед вами навстіж відкриваються пороги вашої прибраної батьківщини, де тут, не лиш як це... співають у гімні УССР, а дійсно ви — „між вільними вільна, між рівними рівна”. Вас вітають теплою доброю усмішкою і навіть не так уже перевіряють ваш багаж та й ледь розкривають ваш паспорт. Глинувши на ваше фото, урядовець жартівливо каже: „Чи у вас завжди таке серйозне обличчя як на цій світлинці? Чи ніколи не усміхаетесь?” — І ви, мимохіть, не зважаючи на тому, усміхаетесь і далі впевнено і гордо ступаєте у цьому ряді, що і всі американські громадяни.

Хвилина — і вас зустрінуть ваші рідні, та, на коротеньку мить, вас ще здогає спомин про милих, приїзних людей у Мюнхені, своїх, українських людей. Але це вже окрема тема.

Мова...

(Закінчення зі стор. 2)

і вони засвоїли собі цю мову пізніше в „Рідній Школі”, в організаціях молоді, чи просто на вулиці, то вони в ній не знайшли душі народу, не знайшли батьківського серця.

Чужа мова, тобто мова праці, як сказав хтось із соціологів, це наче чуже вбрання, до якого людина не звикла та якого не вмє носити. А як навіть звикне, то немає в чужому одязі такої притисності, яку дає сама свідомість своєї власності!

Сьогодні, мабуть, не треба доказувати, що Шевченко не був би Шевченком, Шекспір — Шекспіром, Міцкевич — Міцкевичем, Берсон — Берсоном, якщо б вони не писали своїми рідними мовами, „мовою серця”.

Рідна мова дає нам ту чистоту та ширину відтінків і різноманітність вислову,

якого потрібно для мистецького твору і тому соціологи мають рацію, коли кажуть, що політикою, економікою та наукою можна займатися в мові вивченій в школі, тобто „мовою праці”, але добрий мистецький твір можна створити тільки в рідній мові, бо до мистецького твору треба знати „мову серця”.

Мова рідної матері, батька, родини, рідної молитви й пісні — це основа для людини на ціле життя. А коли це цю мову в своїй школі деформують у літературну, тоді вона виступить в цілій своїй красі і величч.

Уся історія народу, його погляди, його мораль, звичаї, його право — все заховане в його мові. Відкидаючи рідну мову — відкидаємо майже все. І тому, молоді і батьки мусять розуміти, що боротьба за мову є синонімом боротьби за своє існування, за передове місце в своїй громаді, це навіть боротьба за державу.

Для народу, розсіяного по світі, в діаспорі, його мова є найсильнішою і чи не єдиною зброєю проти асиміляції і самозабуття. І про цю істину не сміє забувати наша молодь, а зокрема вона повинна це сприйняти тепер, у Міжнародному Році Молоді і пробувати направити „головний гріх” своїх батьків, коли вона серйозно хоче стати перемником всіх релігійних, культурних, мистецьких і загальнонаціональних надбань українського народу.

І саме з тих, а не з інших міркувань, вона, наша молодь, наші студенти, молоді професіоналісти, як зрела і відповідальна частина народу, нова генерація і нова „зміна” в провіді нашої громади в діаспорі, повинна добре вивчити українську мову, попри свій факт, щоб ця мова стала для них, а також для їхніх дітей, „мовою серця”.

Українська мова — це той міст, по якому молоде покоління може перейти у світ своїх батьків, ділів і праділів, вона допоможе молодій генерації усунути цю „барикаду”, яка не дозволяє молодій людині вільно пройти в історію свого народу.

Це, на мою скромну думку, одна з найважливіших проблем, яку в Міжнародному Році Молоді, наша молодь повинна б основніше передискутувати і зайняти до того питання не тільки декларативно, але активне становище, бо скоро може бути запізно. Якщо зугубимо „мову серця”, „мовою праці” ми нашої національної ідентичності, наших національних надбань, на довшу мету не збережемо і нашому народові на рідних землях, який очікує нашої допомоги, багато не допоможемо.

Отож привернім у наших родин, в родині молодішої генерації, нашу праправбатьківську мову — „мову нашого серця”!

прибраній батьківщині, неофіційним гімном Австралії, пісню „Волчінг Матилда”. А „Веселка” поширила цю канву „Чумацьким шляхом” і веселою сценкою „Біла криниця”.

Захоплений програмою асистент генерального секретаря Жан Газаріан — француз вірменського походження — запросив український ансамбль на святкування 50-ліття ООН за десять років від сьогодні. Радше Ж. Газаріан, вітаючи ансамбль в імені генерального секретаря, вручив їм прапор ООН, вказуючи на міжнародний характер цієї імпрези.

„Ви привезли з австралійського континенту європейську культуру на американський континент — це й є суттю такої організації як Об'єднані Нації”.

Гарним жестом зрванувалися гостюючі українські ансамблі коли конференсь Зіна Ботте передала Ж. Газаріанові українську писанку, зазначаючи, що це символ життя людини і народу, без уваги на його тепер існуючі умови.

Після програми членів ансамблю взяли гіді на гостинну туру будівлі, а відтак вони шераз поступили до Української Будівлі УНСоюзу на перекуску і останні прощання перед виїздом на Союзівку, а потім на два останні концерти в Торонто і в Лос-Анджелесі.

У Філадельфії...

(Закінчення зі стор. 1)

„Український Тиждень”, який є найкращим виданням цього роду із усіх етнічних видань у ЗСА. Незвичайно низька ціна того тижденька — 5 дол. для членів і 8 дол. для не-членів — річно, менше як 10 центів за одне 16-сторінкове число, повинна спонукати нас до цього, щоб ми передплачували цей тиждень не тільки для наших дітей і внуків, але теж для знайомих американців, для редакцій американських (і етнічних) часописів тощо.

Представляючи голову АОЛПУ інж. Ігоря Ольшанівського, д-р Куропаска заав, що він і його організація здобули величезний осяг, переборшши усі, здавалося, непереможні труднощі і перепони і довірили до ухвалення Конгресом ЗСА закону про створення Комісії для дослідів штучного голоду в Україні у 1932-33 роках і для призначення на працю тієї комісії 400,000 дол.

Адвокат Марк О'Коннор говорив про співпрацю ОСІ з КГБ, про намагання ОСІ видати Дем'янка Ізраїлеві, про те що два експертівидчили що документ, який є головним і майже єдиним „доказом” проти Дем'янка, є підбурений. О'Коннор говорив про свідчення кількох жидів, що Дем'янок не є подібний до „Івана Грізний”, яким Дем'янок мав бути у Трємблінці, про недопущення на жадання ОСІ трьох свідків з Польщі, які мали свідчити, що Дем'янок це не „Іван Грізний” і т.п. Він сказав що рак роз'їдає справедливість у ЗСА і що проти цього ми всі мусимо боротися разом.

Багато американців не орієнтуються у справах нагинки на українців, яка є інспірована советами, але є і такі визначні одиниці як Патрик Бюкенен й інші, які бачать і осуджують співпрацю ОСІ з КГБ. Мусимо скріпити наші інформування американського суспільства про ці справи.

М. О'Коннор сказав, що є багато жидів, які осуджують співпрацю ОСІ з КГБ. Він сказав, що один з його близьких співробітників, жид, виготовив недавно дуже сильний правний документ проти депортування Дем'янка.

І. Ольшанівський, який

Українська...

(Закінчення зі стор. 1)

Танцюристи „Веселки” виступають на тлі хору.

Частина глядачів у великому вестибюлі під час виступів „Чайки” і „Веселки”.

Пам'яті Євгена Пласкача

У суботу, 14-го вересня ц.р., у вечірніх годинах в своєму приміщенні у присутності дружини несподівано помер на удар серця колишній воєк, старшина Української Галицької Армії, а пізніше Армії Української Народної Республіки Євген Пласкач.

Св.п. Е. Пласкач народився в 1898 році в м. Самбір, Західна Україна, в родині селянина. За молодих років вступив в лави війська — Українська Галицька Армія, а звідти в Армію УНР. Де на різних фронтах брав участь у боротьбі з большевиками за здобуття своєї власної української держави. За бойові заслуги був нагороджений хрестом.

У часи поразки і виходу на еміграцію в м. Празі закінчив економічний університет і набув фах інженера — економіста. Там він одружився з наддніпрянкою Ангеліною, з дому Августинівич, яка також працювала в Армії як сестра жалібниці при Червоному Хресті та яка за свою віддану працю з рук Головного Отамана одержала медальйон з його портретом.

Е. Пласкач був тихий, спокійний владі. Був великим українським патріотом та щиро жертвував на українські цілі. Всесіло підтримував Державний Центр УНР. Як він, так і його дружина були членами Товариства Прихильників ДЦ УНР протягом довгих років.

На Панахиді, яку відправив 16-го вересня, о. Іван

Наконецний, настоятель церкви св. Вознесіння в Мейлдулі, Н. Дж., прощальне слово над труною св. афена виголосив приятель покійного К. Степовий.

Похоронні відправи в церкві св. Вознесіння очолили о. Іван Наконецний і о. Дмитро Мамчур з церкви св. Володимира приятель покійного К. Степовий.

Тіло покійного було поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавді Бруку в присутності членів родини, друзів і приятелів, які прибули з різних околиць і зокрема з Квебеку, Канада.

Після похорону в гостинному домі панства Юлії і Володимира Безсонівних відбулася влаштована ними тризна. Під час тризни та на доручення дружини покійного Євгена, Ангеліни Пласкач, було передано збірку, яка дала 270 дол.

Через те, що покійний дорожив символом нашої Української Державності — ДЦ УНР, всі зібрані кошти є призначені на потреби діяльності цього Центру.

Покійний залишив у великому смутку хвору дружину Ангеліну, з якою прожив 50 років, племінника Богдана Пласкача з родиною в Канаді, ближчу і далі шую родину, своїх приятелів і друзів.

К. Степовий

В НЬО ЙОРКУ ПОМЕР вночі із середи, 9-го на четвер, 10-го жовтня, широко відомий фільмовий та театральний актор Юл Бріннер на 65-му році життя. Найбільшу славу здобув він головною ролю в музичній п'єсі „Король і я” де він грав головну ролю сім'яського короля. П'єса ішла довгими роками на Бродвеї і була також перероблена на фільм, за який Ю. Бріннер одержав нагороду „Оскар”. Востаннє Ю. Бріннер виступив у „Король і я” в дні 28-го червня ц.р. після понад 4,500 вистав. Ю. Бріннер помер після довгої боротьби з раком.

ПРОСИМО СПРАВИТИ

У передовій „Перед Конвенцією УАКРАди” („Свобода”, ч. 194, з четверга, 10-го жовтня ц.р.) має бути: „Щоб цього не було і щоб не повторився ХІІІ Конгрес запропоновано скласти спільну Статутну комісію і змінити в дечому статут”.

— Ред.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого Дорогого МУЖА
сп. п. д-ра

МИХАЙЛА СТЕФАНОВА

складає \$100.00 (сто доларів) на потреби
ШКІЛЬНОЇ РАДИ при УКА в Нью-Йорку

Натлі, Н. Дж.

МАРІЯ СТЕФАНІВ

9. 10. 1985 р.

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА: ВИПРОДАЖА
ПОНИЖЧЕ ЦІН ЗАКУПУ!

Внаслідок нищівного підвищення комерційного негідного мусимо ліквідувати довголітнє підприємство. Продаємо нижче ціни закупівлі і навіть половини ринкової ціни: футри, жакети, куртки, "дублонки", мішки, каркувальні й інші блани, футри, шапки та багато матеріалу на суконку, пошивку, бланку й ін. Прийдіть, переберіть і знайдете багато речей, які Вам потрібні за найменшою ціною. Не спійніть!

ФІРМА МЕРКУРІЙ в НЬО-ЙОРКУ

Власник: Микола Гориславський
77 E. 7-ма Вулиця (між 1-2 Ave.) Тел.: (212) 674-3930
Відкрито від 9 до вечора

3 нагоди 45-річчя проголошення незалежності Карпато-Української Держави, накладом Карпатського Союзу в Нью-Йорку вийшла книжка

д-ра Юліана Химинця
під заг.

„МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ
ІЗ ЗАКАРПАТТЯ“

Книжку можна придбати за 10 дол. у книгарні „Свободи“

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує
6% стейтського податку.

Увага! Увага!

Пасейк, Патерсон, Ратерфорд,
Магва і околиця!

В суботу, 26 жовтня 1985 р., о год. 6-й веч.
в приміщенні Української Централі
при 240 Говл Авеню, ПАСЕЙК, Н. ДЖ.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Окружного Комітету Відділів УНС
ПАСЕЙСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких є запрошені й зобов'язані всі члени Окружної Управи, як рівнож всі Відділові урядовці й делегати 30-ї Конвенції спідуючих Відділів:

42, 64, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ ДНЯ:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Обговорення осінньої кампанії і загальних союзових справ
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці
5. Внески, побажання, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Хомко, голова о. протоієрей Мирон Пахолок
Іван Блиха, касир о. Василь Марущак, секретар

Окружний Комітет Відділів УНС
в Нью-Гейвені, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 27-го жовтня 1985 року,
о год. 2:30 по пол.

в залі Української Католицької Церкви
при Нобел стріт, БРІДЖПОРТ, Конн.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останні місяці цього року
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії
4. Внески, запити та закриття зборів

У зборі обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, Секретарі та Відділові урядовці, як теж делегати на 30-ту Конвенцію УНС наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350,
370, 387, 390, 414.

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

проф. ІВАН ТЕЛЮК д-р МИХАЙЛО СНИГУРОВИЧ
почесний голова голова

ТАРАС СПИВІНСЬКИЙ, секретар

Комітет Оборони Української Спадщини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням визначеного цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість _____ стейт _____ поштовий код _____

Х ювілейний семінар хорових диригентів

Музична творчість українського народу відзначається багатством і різноманітністю видів та форм. Та чи не найважливішим серед них як за значенням, так і за поширенням є хорове мистецтво. Хорова традиція в нашому народі дала підвалини хоровим одиницям, з якими талановиті диригенти своїм знанням, розумінням, мистецькою інтуїцією розкривали для загалу твори композиторів і цим творили місток творчого послання виконавців зі загальною публікою. Хорова традиція перенеслася теж на місця нового поселення нашого народу, де хорові ансамблі проявляли велику активність.

Відчуваючи велику потребу підвищити рівень хорових ансамблів і дати нагоду молодим диригентам зацікавитися з характером і скарбами української хорової музики, з українським хоровим репертуаром, в 1976 році був зорганізований перший семінар хорових диригентів на базі КУК Провінційної Ради в містечку Анкастер, Онтаріо. Відтоді був дуже позитивний. З різних кінців Канади і Північної Америки прибули ентузіастичні хорові мистецтва, молодші й більш досвідчені старші диригенти. Успіх семінара був великий і вирішено в даліших роках організувати подібні семінари. Від 1976 року організування семінарів перебрало на себе Українське Музичне Товариство Альберти і в наступних роках аж по сьогодні всі семінари мали місце в Едмонтоні, Альберта.

Головним викладачем, як рівнож і відповідальним за програму навчання був і є маістро Володимир Колесник, а на викладачів поодиноких тем в минулих роках запрошено д-ра Павла Маченка, д-ра Богдана Кушніра, д-ра Мирослава Антоновича, Сергія Яременка, Юрія Оранського, Зеновія Лавришина, Марію Дитиняк, Ірину Тхорик. Слід згадати акомпаньаторів, які протягом десятих літ багато

допомагали в успішному веденні семінарів: Роксолана Гарасимович, Стефанія Жовнір-Клос, Лариса Кузьменко, Василь Звоздський, Галана Саварин-Яременко, Яна Тубіншляк, Христіна Чепига, Ненсі Міліянос, Ірина Тарнавська, Надія Савина.

Заняття на семінарі відбуваються у різних формах: загальні лекції, на яких семінаристи слухають основну тему, практичне диригування, групові та індивідуальні лекції диригування. Кожного року семінаристи вивчають 10-12 нових творів української хорової спадщини. Всі учасники мають нагоду працювати практично з семінарним хором, що складається з семінаристів та співаків-гостей, членів місцевої української громади. При кінці семінара відбувається Вечір диригентів-іспит, на якому кожний семінарист диригує хором один розучений твір.

Цьогорічний Х ювілейний семінар хорових диригентів відбувся від 10-го до 25-го серпня у приміщенні Інституту св. Івана. В семінарі брало участь 34 учасники.

Викладачами цьогорічного семінара були маістро Володимир Колесник, Зенов Лавришин, Марія Дитиняк, Ірина Тхорик, акомпаньаторами були Ірина Тарнавська та Надія Савина. Програма навчання цього року включала: роботу диригента з хором над вокальними елементами хорової звучності; керування церковним хором (естетика А. Веделя і виконавська проблематика, на базі його літургії), хорознавство; українська хорова музика; композиції України та поза межами України та галузі їх творчості; сольфеджіо та теорія музики; про деякі особливості диригування хором, техніка диригування. Репертуар цьогорічного семінара включав такі твори: „Прикликання Господні“ (концерт) — А. Веделя, „Хваліте Господа з небес“ — Д. Бортнянського, „Ясне сон-

це в небі сяє“ М. Лисенка, „Широкая, высокая, калино моя“ М. Лисенка, „Дівчина і рута“ Ф. Колесси, „Женінок-бренчинок“ М. Леонтовича, „Смерть моя...“ (кант), О. Кошиця, „Шумить, гуде дівровонька“ М. Гайворонського, „Не стелися, зелений кудрявич“ П. Козицького, „Анція“ Е. Козака, „Любила я парубочка“ (уривок з опери „Украдене щастя“ Ю. Мейтуса, „Проси похороно“ Г. Майбороди, „Лірична дівоча“ Т. Сидоренка Малюкова, „Чого являється мені у сні“ В. Пучка.

Три останні дні були призначені для відзначення 10-ліття семінара і в них відбулися спеціальні лекції на теми: „Підготовка диригентських кадрів та розвиток хорової культури з підвідділеннями“ — а) світські хори та їх репертуар — прелегент Зеновій Лавришин, б) церковні хори та їх репертуар — прелегент Сергій Яременко, в) шкільні та молодіжні хори прелегент Юрій Оранський, „Хор і диригент“ — прелегент маістро Володимир Колесник, „Хорове мистецтво як частина духовних потреб людства“ — прелегент д-р Андрій Горнятєв. Під час всіх лекцій відбувалися живі дискусії на вище згадані теми, як рівнож про певні сучасні проблеми хорового мистецтва. Між лекціями відбувалися творчі зустрічі, виступи ансамблю „Мережі“, хору „Верховина“, виставки-експозиції хорів „Дніпро“, „Верховина“, „Мережі“, молодіжний хор СУМК, Українського Музичного Товариства Альберти.

В неділю, 25-го серпня, в Конвекційній Гол Альбертського університету відбувся концерт — Вечір диригентів, на якому кожний семінарист продиригував одним заученим твором. Хор на числював близько 60 осіб і складався з семінаристів, як теж хористів-гостей з едмонтонських хорів „Дніпро“, „Верховина“, СУМК-у, „Мережі“, церков св. Василя, св. Івана.

З нагоди проробленої 10-літньої праці семінарів хорових диригентів, Українське Музичне Товариство Альберти запланувало видати альманах, в якому будуть поміщені статті на музичні теми, програми навчання, репертуар, біографії викладачів та семінаристів, заплановано теж видати словниково-довідник українських композиторів з короткими їхніми біографічними даними та переліком їхньої творчості. Обидва проекти є майже на виконанні. Українське Музичне Товариство Альберти вдячне за фінансові пожертви таким особам та інституціям: Владислав Максимові Германюкові, Українське — Альбертському Товариству для Збереження Культури, Український Національний Кредитовий Спілці з Монреалю, Товариству Взаємної помочі св. Івана в Едмонтоні, парафії св. Василя з Едмонтону, Валентині Родак.

Десять років праці цих семінарів дуже позитивно вплинули на розвиток і підвищення рівня хорового мистецтва в Канаді, Америці, Австралії. Ці семінари з такою серйозною програмою навчання, що торкає різні аспекти хорового мистецтва, є надзвичайно важливі, корисні і необхідні для правдивого всесвітнього знання кожному диригентові. Популярність цих семінарів переросла межі двотижневого семінара, і перед нами у наше 10-ліття стоїть важливе завдання організування диригентської кореспонденційної школи з трирічним планом навчання, і кожнорічним дворозовим двотижневим практичним заняттям. Така школа дасть тривкий підвалини майбутності розвитку нашому хоровому мистецтву.

Українське Музичне Товариство планує надалі організувати двотижневі літні семінари. Вже заплановано наступний семінар, що відбудеться в дні від 9-го до 24-го серпня 1986 року в Едмонтоні. За докладнішими інформаціями звертайтеся на адресу: Ukrainian Music Society, 9530-109 Avenue, Edmonton, Alberta, T5H 1C7.

Марія Дитиняк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЗУ!

Пітсбуржці люблять Союзівку

Група членів української католицької парафії св. Юра в Пітсбурзі, Па., постановили відвідати славу оселю УНСОЗУ Союзівку і вибрати День УНСОЗУ, 14-го вересня ч.р., на таку візиту, коли то оселя вибирає свою країну. Група в числі 28 осіб перебула на Союзівці три повні дні, любуючись оселею і гарною погодою. Їх провідником був о. парох Джордж Еллард, ірландського роду самоодптований український душпастир. На фото вгорі — група перед виїздом домі.

Д-р Ю. Сай — хірург

Д-р Ю. Сай

Д-р Юрій Сай є директором загальної хірургії в Мавнттейнській лікарні в Монктлері, Н. Дж.

Д-р Ю. Сай народився в Тернополі, син д-ра Тадея і Люби Сай.

В 1962 році дістав ступінь бакалавра в Дартмут коледжі, а в 1966 році отримав диплом лікаря в Колумбійському університеті в Нью-Йорку. Після хірургічного вишколу в Беллвю лічниці в Нью-Йорку був назначений в 1970-71 роках інструктором хірургії в Медичній школі, університету Корнелл.

Після військової служби в Дананг, В'єтнам, відкрив в 1973 році лікарську канцелярію в Монктлері. Від 1979 року д-р Сай — членом Ради директорів Колегії американських хірургів в Нью-Джерсі.

Д-р Сай одружений з Мартою Бачинською, вони мають дві доньки і двох синів.

Н. Н.

SMOOK and SON OIL CO.

HEATING OIL ♦ SALES ♦ SERVICE

OIL BURNERS, REPAIRS, INSTALLATIONS

Prompt Emergency Service 2206 Stanley Terrace
Budget Plans Available Union, New Jersey 07083
Automatic Delivery 201-667-2919

Serving Essex and Union Counties

Купуйте місця поховання в Українському Національному Пам'ятнику-Мавзолею (від 1,340.00 — 3,438.00 дол.). Ціна включає гранітну плиту і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.
Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатися:

- відвідавши нашу канцелярію при вищеподаній адресі,
- або телефоном: в урядові години від понеділка до п'ятниці від год. 10 ранці до 4 по полудні, телефонуючи на наш кош (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годинами: (301) 855-8864,
- або переславши негайно цей купон на адресу:

UKRAINIAN MEMORIAL INC.
P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Гроші прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику або подзвонити мені.

В МАВЗОЛЕЇ _____ В ЗЕМЛІ _____

Name _____
Street _____
City _____ State _____ Zip _____
Telephone: Area Code _____ Number _____

PLATINKI I KASETI.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР.
в АРЦІ.

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$1.85

(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціна відповідає дійсності німецького курсу іноземної валюти і підлягає буди-мись оподаткуванню і змінам що можуть статися до вручення.

ОФІСІЙНІ ПЕРЕКАЗИ:
ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ
ГАРАНТОВАНІ
ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ЛІЦЕНЗІЙНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY
SHIPPING, INC.

744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

PІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на
цивинтарях св. Андрія в Бавнд
Брук, св. Духа в Темптонбур-
гу, та інших.

ВІДОМА СОЛІДНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

О. ПОБАЧЕНСЬКИЙ

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу

включно, від 9 до 5 по пол., в

неділю від 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів

радо заведемо до Вашого

дому з проєктами й порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Також займаємось похоро-

нами на цвинтарі в Бавнд

Брук у перенесенням тіл-них

Останків з різних країн

світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

24 HOURS A DAY